

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Εκατόν Τριάντα Δύο

*Αποκαλύπτοντας την Προφητική Σημασία της Δεύτερης Δοκιμασίας:
Κατανόηση της Εικόνας του Θηρίου και του Καιρού της Σφράγισης των
144.000*

Jeff Pippenger
2024-03-12

Σε προηγούμενα άρθρα αφιερώσαμε χρόνο στον προσδιορισμό των προφητικών χαρακτηριστικών της δεύτερης δοκιμασίας από τις τρεις δοκιμασίες που παριστάνονται από τους τρεις αγγέλους. Κάθε άγγελος αντιπροσωπεύει μία συγκεκριμένη δοκιμασία, και η δεύτερη δοκιμασία παριστάνεται ως οπτική δοκιμασία. Προσδιορίσαμε και τους τρεις αγγέλους, και οι αντίστοιχες δοκιμασίες τους προσδιορίζονται επίσης στο πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ, όπου η δεύτερη από τις τρεις δοκιμασίες βασιζόταν στην εμφάνιση του Δανιήλ και των τριών ευγενών νέων, αφού έφαγαν τη χορτοφαγική διαίτα, αντί της βαβυλωνιακής διαίτας. Ένα ακόμη χαρακτηριστικό της δεύτερης δοκιμασίας είναι ότι συχνά παριστάνεται μέσω μιας αναπαράστασης του συνδυασμού Εκκλησίας και Κράτους.

Και οι τρεις άγγελοι και οι αντίστοιχες δοκιμασίες τους προσδιορίζονται στην πτώση της Βαβέλ του Νεβρώδ στη Γένεση, κεφάλαιο ένδεκα. Οι τρεις δοκιμασίες παριστάνονται εκεί με τις τρεις φορές που χρησιμοποιείται η έκφραση «εμπρός» στα εδάφια τρία, τέσσερα και επτά. Η δεύτερη έκφραση «εμπρός», στο εδάφιο τέσσερα, σηματοδοτεί τη δοκιμασία του δεύτερου αγγέλου.

Και είπαν· Εμπρός, ας οικοδομήσωμεν εις εαυτούς πόλιν και πύργον, του οποίου η κορυφή ας φθάση έως του ουρανού· και ας κάμωμεν εις εαυτούς όνομα, μήποτε διασκορπισθώμεν επί προσώπου πάσης της γης. Γένεσις 11:4.

Μια πόλη αντιπροσωπεύει ένα κράτος, και ένας πύργος αντιπροσωπεύει μια εκκλησία. Επιθυμούσαν επίσης έναν συγκεκριμένο χαρακτήρα, όπως αυτός παριστάνεται στην επιθυμία τους να κάνουν για τον εαυτό τους όνομα. Στη δεύτερη δοκιμασία ο χαρακτήρας συχνά εκδηλώνεται, και τούτο γίνεται σε αντιπαράθεση με έναν αντίθετο χαρακτήρα, όπως παριστάνεται από τον Κάιν και τον Άβελ, τις φρόνιμες και τις μωρές παρθένες, ή στη δεύτερη δοκιμασία του Δανιήλ, στη διαφορά της εξωτερικής εμφάνισης μεταξύ εκείνων που έτρωγαν τη διαίτα της Βαβυλώνας, σε αντίθεση με εκείνους που έτρωγαν όσπρια.

Δοκίμασον, δέομαί σου, τούς δούλους σου δέκα ημέρας, και ας δοθῆ εις ἡμᾶς ὄσπρια νὰ φάγωμεν καὶ ὕδωρ νὰ πῖωμεν. Ἐπειτα ας ἐξετασθῶσιν ἐνώπιόν σου τὰ πρόσωπά μας, καὶ τὸ πρόσωπον τῶν νεανίσκων οἵτινες τρώγουσιν ἀπὸ τὸ μερίδιον τῶν βασιλικῶν ἐδεσμάτων· καὶ καθὼς ἴδῃς, οὕτω πράξον μετὰ τῶν δούλων σου. Καὶ συνεφώνησεν εἰς αὐτοὺς περὶ τοῦ πράγματος τούτου, καὶ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς δέκα ἡμέρας. Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν δέκα ἡμερῶν τὰ πρόσωπά των ἐφάνησαν εὐμορφότερα καὶ παχύτερα κατὰ σάρκα παρὰ πάντας τοὺς νεανίσκους οἵτινες ἔτρωγον ἀπὸ τὸ μερίδιον τῶν βασιλικῶν ἐδεσμάτων. Δανιήλ 2:12–15.

Στην ιστορία των Μιλλεριτών, η δοκιμασία του δευτέρου αγγέλου φανέρωσε δύο τάξεις προσκυνητών. Η τάξη που απέτυχε στη δοκιμασία έγινε οι θυγατέρες της Ρώμης· η άλλη τάξη ήταν οι πιστοί που εξακολούθουν να ακολουθούν το προχωρούν φως. Οι θυγατέρες της Ρώμης αντανακλούν την προφητική σύσταση της μητέρας, και η μητέρα της οποίας έγιναν θυγατέρες προσδιορίζεται ως η μήτηρ των πορνών. Προφητικώς, πόρνη είναι μια εκκλησία η οποία συνάπτει σχέση με το κράτος, όπως είναι η εικόνα του παπισμού.

Ο πρώτος από τους τρεις αγγέλους στο δέκατο τέταρτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης περιλαμβάνει και τα τρία κριτήρια καθενός από τους τρεις αγγέλους, όπως και το πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ. Στο δωδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ προσδιορίζεται επίσης η τριμερής διαδικασία δοκιμασίας, ώστε η τριμερής διαδικασία δοκιμασίας να βρίσκεται τόσο στην αρχή όσο και στο τέλος του βιβλίου του Δανιήλ.

Πολλοί θέλουσι καθαρισθῆ, καὶ λευκανθῆ, καὶ δοκιμασθῆ· οἱ δὲ ἄσεβεῖς θέλουσι πράξει ἄσεβῶς· καὶ οὐδεὶς τῶν ἄσεβῶν θέλει ἐννοήσει, ἀλλ' οἱ σοφοὶ θέλουσιν ἐννοήσει. Δανιήλ 12:10.

Ἡ πρώτη δοκιμασία στο δωδέκατο εδάφιο είναι ὁ καθαρισμός που λαμβάνει χώρα στην αὐλή τοῦ ἁγιαστηρίου, ὅπου σφάζεται ὁ ἄμνος καὶ ἡ δικαίωση λογίζεται εἰς τὸν ἁμαρτωλό. Ἡ δεύτερη δοκιμασία στο δωδέκατο εδάφιο εἶναι τὸ νὰ γίνουν λευκοί, πράγμα πὸν ἀπεικονίζεται ἀπὸ τὰ Ἅγια τοῦ ἁγιαστηρίου, τὰ ὁποῖα παριστούν τὴν στιγμή πὸν ὁ ἁγιασμός μεταδίδεται εἰς τὸν πιστό. Τὸ τρίτο στάδιο εἶναι νὰ δοκιμασθοῦν, πράγμα πὸν παριστᾷ τὴν κρίση τῶν Ἁγίων τῶν Ἁγίων, ὅπου ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ σφραγίζεται καὶ ἡ δόξα ἐπιτελεῖται. Οἱ δύο τάξεις τῶν προσκυνητῶν παριστῶνται ἀπὸ τοὺς ἄσεβεῖς πὸν δὲν κατανοοῦν, καὶ τοὺς σοφοὺς πὸν κατανοοῦν.

Ἡ δεύτερη δοκιμασία, ἡ ὁποία παριστάνεται πολλές φορές στον ἱερό Λόγο, αντιπροσωπεύει μία οπτική δοκιμή, ὅπου φανερώνονται δύο τάξεις λατρευτῶν, καὶ συμβολίζεται ὁ συνδυασμός Εκκλησίας καὶ Κράτους. Εξίσου σημαντικό εἶναι ὅτι γνώρισμα τῆς δευτέρης δοκιμασίας εἶναι πὸς προηγείται τῆς τρίτης δοκιμασίας, καὶ ἡ τρίτη δοκιμασία αντιπροσωπεύει κρίση. Ὑπάρχει, ὁμως, μία σημαντική ἐπιφύλαξη ὡς πρὸς τὴν κρίση τῆς τρίτης δοκιμασίας, διότι καθεμία ἀπὸ τις τρεις δοκιμασίες περιλαμβάνει μία κρίση, ἀλλὰ οἱ πρώτες δύο δοκιμασίες τοποθετοῦνται σε μία ἱστορία ὅπου ἡ διαμόρφωση τοῦ χαρακτήρα εἶναι ἀκόμη δυνατή. Ἡ τρίτη δοκιμασία εἶναι διαφορετική, καθόσον ἀποτελεῖ μία προφητική λυδία λίθο, ἡ ὁποία ἀπλῶς προσδιορίζει σε ποια τάξη λατρευτῶν εἴχατε καταστεῖ κατὰ τα δύο προηγούμενα στάδια τῆς διαδικασίας τῆς δοκιμασίας.

Κατὰ τὸν καιρὸ τῆς σφραγίσεως τῶν ἑκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, ὁ ὁποῖος ἄρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 καὶ λήγει με τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς στις Ἠνωμένες Πολιτείες, ὑπάρχουν τρεις δοκιμασίες. Ἡ πρώτη δοκιμασία ἦταν ὅταν ὁ ἄγγελος κατήλθε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, καὶ, σε συμφωνία με τὸν ἄγγελο πὸν κατήλθε στη Μιλλεριτική ἱστορία στις 11 Αυγούστου 1840, ἡ δοκιμασία εἶναι τότε δοκιμασία ὡς πρὸς τὴ διατροφή. Στο πρώτο κεφάλαιο τοῦ Δανιήλ, ἡ πρώτη δοκιμασία ἦταν ὅταν ὁ Δανιήλ ἔθεσε στην καρδιά του νὰ μὴ φάγει ἀπὸ τὴ διατροφή τοῦ βασιλέως. Ὅταν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κατήλθε κατὰ τὸ βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ καὶ Εκείνος κατόπιν νήστευσε ἐπὶ σαράντα ἡμέρες, ἡ πρώτη Τοῦ δοκιμασία ἦταν ἡ διατροφή.

Η τρίτη και τελική δοκιμασία στον καιρό της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων είναι ο νόμος της Κυριακής. Κατά τον καιρό εκείνον, όλοι όσοι έχουν κατανόηση των αξιώσεων του Σαββάτου της εβδόμης ημέρας και επιλέγουν να λατρεύουν κατά την ημέρα του ήλιου θα λάβουν το χάραγμα του θηρίου, και είναι χαμένοι για την αιωνιότητα. Έπειτα από τρία έτη, στο πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ, ο Δανιήλ και οι τρεις άξιοι οδηγήθηκαν ενώπιον του Ναβουχοδονόσορος (σύμβολο του νόμου της Κυριακής), για να κριθούν ως προς την εκπαίδευσή τους κατά τα προηγούμενα τρία έτη. Όταν ο Πατήρ και ο Υιός κατέβηκαν στην ιστορία της ανταρσίας του Νεβρώδ κατά το τρίτο «ας πάμε», αυτό έγινε για να συγχύσουν τη γλώσσα τους και να τους διασκορπίσουν παντού. Η τρίτη δοκιμασία είναι η λυδία λίθος που χωρίζει τις δύο τάξεις για την αιωνιότητα.

«Τόσο η παραβολή των ζιζανίων όσο και εκείνη του δικτύου διδάσκουν σαφώς ότι δεν υπάρχει καιρός κατά τον οποίο όλοι οι ασεβείς θα στραφούν προς τον Θεό. Ο σίτος και τα ζιζάνια αναπτύσσονται μαζί έως τον θερισμό. Τα καλά και τα κακά ψάρια σύρονται μαζί στην ακτή για τον τελικό διαχωρισμό.

«Και πάλι, αυτές οι παραβολές διδάσκουν ότι δεν πρόκειται να υπάρξει δοκιμασία μετά την κρίση. Όταν το έργο του ευαγγελίου ολοκληρωθεί, ακολουθεί αμέσως ο χωρισμός μεταξύ των αγαθών και των πονηρών, και η μοίρα κάθε τάξεως καθορίζεται για πάντα.» Christ's Object Lessons, 123.

Η περίοδος της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων λήγει με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, και μεταξύ εκείνης της τρίτης δοκιμασίας και της πρώτης δοκιμασίας που ήλθε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, επιφέρεται επί του Λαοδικειανού Αντβεντισμού η δεύτερη δοκιμασία. Δεν υπάρχει «περίοδος δοκιμασίας μετά την κρίση», διότι τότε το έργο του ευαγγελίου έχει ολοκληρωθεί για τους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες.

Η Αδελφή Ουάιτ διδάσκει σε διάφορα σημεία ότι, εάν δεν περάσουμε την πρώτη δοκιμασία, τότε δεν μπορούμε να περάσουμε τη δεύτερη δοκιμασία, και χωρίς να περάσουμε επιτυχώς τη δεύτερη δοκιμασία, θα εκδηλώσουμε την αποτυχία μας κατά την τρίτη, αποφασιστική δοκιμασία.

«Μου υπεδείχθη εκ νέου η διακήρυξη της πρώτης έλευσης του Χριστού. Ο Ιωάννης απεστάλη με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία, για να προετοιμάσει την οδό του Ιησού. Εκείνοι που απέρριψαν τη μαρτυρία του Ιωάννη δεν ωφελήθηκαν από τις διδασκαλίες του Ιησού. Η εναντίωσή τους προς το μήνυμα που προανήγγελλε την έλευσή Του τούς έθεσε σε θέση ώστε να μη μπορούν εύκολα να δεχθούν τις ισχυρότερες αποδείξεις ότι Αυτός ήταν ο Μεσσίας. Ο Σατανάς οδήγησε εκείνους που απέρριψαν το μήνυμα του Ιωάννη να προχωρήσουν ακόμη περισσότερο, ώστε να απορρίψουν και να σταυρώσουν τον Χριστό. Με αυτό έθεσαν τον εαυτό τους σε θέση όπου δεν μπορούσαν να λάβουν την ευλογία κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, η οποία θα τους δίδασκε την οδό προς το ουράνιο αγιαστήριο. Το σχίσσιμο του καταπετάσματος του ναού έδειξε ότι οι ιουδαϊκές θυσίες και τελετές δεν επρόκειτο πλέον να γίνονται δεκτές. Η μεγάλη Θυσία είχε προσφερθεί και είχε γίνει αποδεκτή, και το Άγιο Πνεύμα, το οποίο κατήλθε κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, μετέφερε τη διάνοια των μαθητών από το επίγειο αγιαστήριο στο ουράνιο, όπου ο Ιησούς είχε εισέλθει με το ίδιο Του το αίμα, για να εκχέει επάνω στους μαθητές Του τα οφέλη της εξιλέωσής Του. Αλλά οι Ιουδαίοι αφέθηκαν σε πλήρες

σκότος. Έχασαν όλο το φως που θα μπορούσαν να είχαν σχετικά με το σχέδιο της σωτηρίας, και εξακολουθούσαν να εμπιστεύονται στις άχρηστες θυσίες και προσφορές τους. Το ουράνιο αγιαστήριο είχε λάβει τη θέση του επίγειου, όμως εκείνοι δεν είχαν καμία γνώση της αλλαγής. Επομένως, δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από τη μεσιτεία του Χριστού στα Άγια.

«Πολλοί αντικρίζουν με φρίκη την πορεία των Ιουδαίων, απορρίπτοντας και σταυρώνοντας τον Χριστό· και καθώς διαβάζουν την ιστορία της αισχρής κακοποίησης Του, νομίζουν ότι Τον αγαπούν και ότι δεν θα Τον είχαν αρνηθεί όπως ο Πέτρος, ούτε θα Τον είχαν σταυρώσει όπως οι Ιουδαίοι. Αλλά ο Θεός, ο οποίος ερευνά τις καρδιές όλων, έθεσε σε δοκιμασία εκείνη την αγάπη προς τον Ιησού, την οποία ομολογούσαν ότι αισθάνονταν. Όλος ο ουρανός παρακολουθούσε με βαθύτατο ενδιαφέρον την υποδοχή του μηνύματος του πρώτου αγγέλου. Αλλά πολλοί που διακήρυσσαν ότι αγαπούσαν τον Ιησού και που έχυναν δάκρυα καθώς διάβαζαν την ιστορία του σταυρού, χλεύασαν τα αγαθά νέα της έλευσής Του. Αντί να δεχθούν το μήνυμα με χαρά, το διακήρυξαν ως πλάνη. Μίσησαν εκείνους που αγαπούσαν την επιφάνειά Του και τους απέκλεισαν από τις εκκλησίες. Εκείνοι που απέρριψαν το πρώτο μήνυμα δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από το δεύτερο· ούτε ωφελήθηκαν από την κραυγή του μεσονυκτίου, η οποία επρόκειτο να τους προετοιμάσει ώστε να εισέλθουν διά της πίστεως μαζί με τον Ιησού στα άγια των αγίων του επουρανίου αγιαστηρίου. Και απορρίπτοντας τα δύο προηγούμενα μηνύματα, έχουν τόσο σκοτίσει τη διάνοιά τους, ώστε δεν μπορούν να δουν κανένα φως στο μήνυμα του τρίτου αγγέλου, το οποίο δείχνει την οδό προς τα άγια των αγίων. Είδα ότι όπως οι Ιουδαίοι σταύρωσαν τον Ιησού, έτσι και οι κατ' όνομα εκκλησίες είχαν σταυρώσει αυτά τα μηνύματα, και γι' αυτό δεν έχουν καμία γνώση της οδού προς τα άγια των αγίων και δεν μπορούν να ωφεληθούν από τη μεσιτεία του Ιησού εκεί. Όπως οι Ιουδαίοι, που πρόσφεραν τις άχρηστες θυσίες τους, έτσι και αυτοί αναπέμπουν τις μάταιες προσευχές τους προς το διαμέρισμα το οποίο ο Ιησούς έχει εγκαταλείψει· και ο Σατανάς, ευχαριστημένος με την απάτη, προσλαμβάνει θρησκευτικό χαρακτήρα και στρέφει προς τον εαυτό του τις διάνοιες αυτών των κατ' ομολογίαν Χριστιανών, ενεργώντας με τη δύναμή του, με τα σημεία του και με ψευδή τέρατα, για να τους στερεώσει στην παγίδα του.» Early Writings, 259–261.

Εάν δεν δεχθούμε το προειδοποιητικό μήνυμα που αντιπροσωπεύεται από την 11η Σεπτεμβρίου 2001, τότε ασφαλώς θα δεχθούμε τον νόμο της Κυριακής όταν αυτός έλθει, εφόσον βεβαίως θα είμαστε ακόμη εν ζωή. Τούτου λεχθέντος, η δοκιμασία κατά την οποία καθορίζουμε την αιώνια μας μοίρα, και η δοκιμασία την οποία πρέπει να υπερβούμε προτού σφραγισθούμε στον νόμο της Κυριακής, η οποία είναι η δοκιμασία που πρέπει να υπερβούμε προτού λήξει ο καιρός της χάριτος, είναι η δεύτερη δοκιμασία, και είναι η δοκιμασία της εικόνας του θηρίου.

«Ο Κύριος μού έδειξε καθαρά ότι η εικόνα του θηρίου θα σχηματισθεί πριν κλείσει η περίοδος της δοκιμασίας· διότι πρόκειται να αποτελέσει τη μεγάλη δοκιμασία για τον λαό του Θεού, μέσω της οποίας θα αποφασισθεί ο αιώνιος προορισμός τους. Η θέση σας είναι τόσο ένα συνονθύλευμα αντιφάσεων, ώστε ελάχιστοι μόνον θα πλανηθούν.»

«Στην Αποκάλυψη 13 το θέμα αυτό παρουσιάζεται με σαφήνεια· [Αποκάλυψη 13:11–17, παρατίθεται].»

«Αυτή είναι η δοκιμασία που πρέπει να περάσει ο λαός του Θεού προτού σφραγιστεί. Όλοι όσοι απέδειξαν την αφοσίωσή τους προς τον Θεό τηρώντας τον νόμο Του και αρνούμενοι να

δεχθούν ένα νόθο σάββατο, θα καταταγούν υπό τη σημαία του Κυρίου Θεού Ιεχωβά και θα λάβουν τη σφραγίδα του ζώντος Θεού. Εκείνοι που εγκαταλείπουν την αλήθεια της ουράνιας προελεύσεως και δέχονται το κυριακάτικο σάββατο, θα λάβουν το χάραγμα του θηρίου».

Manuscript Releases, τόμος 15, 15.

Η δεύτερη δοκιμασία στον καιρό της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων είναι μια προφητική οπτική δοκιμασία. Απαιτεί την αναγνώριση του σχηματισμού της εικόνας του θηρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες, και αυτή η δοκιμασία μπορεί να αποκαλυφθεί μόνο μέσω του προφητικού Λόγου του Θεού. Και ακόμη περισσότερο, ο προφητικός Λόγος του Θεού θα γίνει κατανοητός μόνο από εκείνους που επιλέγουν να φάνε το μήνυμα της όψιμης βροχής, το οποίο παριστάνεται ως η μεθοδολογία του «γραμμή επί γραμμή». Εάν αρνηθούμε να φάμε το μήνυμα που βρίσκεται στο χέρι του ισχυρού αγγέλου της Αποκάλυψης δεκαοκτώ όταν αυτός καταβαίνει, δεν θα κατέχουμε την ικανότητα να αναγνωρίσουμε τον σχηματισμό της εικόνας του θηρίου.

Για να φάγει κανείς το μήνυμα στο χέρι του αγγέλου, απαιτείται ο σπουδαστής της προφητείας να δύναται να διακρίνει ότι ο άγγελος έχει ένα μήνυμα στο χέρι του. Όταν ο ισχυρός άγγελος της Αποκαλύψεως δεκαοκτώ καταβαίνει, το εδάφιο δεν προσδιορίζει τίποτε στο χέρι του, αλλά η μεθοδολογία «γραμμή επί γραμμή» εδραιώνει, επί τη μαρτυρία πολλών μαρτύρων, ότι υπάρχει πάντοτε ένα μήνυμα στο χέρι των αγγέλων οι οποίοι καταβαίνουν. Εκείνοι που απορρίπτουν τη μεθοδολογία «γραμμή επί γραμμή» είναι τυφλοί ως προς το μήνυμα που παρέχει την απόδειξη ότι η εικόνα του θηρίου σχηματίζεται στις Ηνωμένες Πολιτείες. Αυτό πρέπει να αναγνωρισθεί, διότι ο αιώνιος προορισμός μας βασίζεται στην αναγνώριση αυτής της αλήθειας. Γραμμή επί γραμμή, η Αδελφή Ουάιτ προσδιορίζει τα προφητικά χαρακτηριστικά του πρώτου αγγέλου ως τα ίδια χαρακτηριστικά του ισχυρού αγγέλου του δέκατου ογδόου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως.

«Μου εδείχθη το ενδιαφέρον το οποίο όλος ο ουρανός είχε επιδείξει για το έργο που επιτελείτο επάνω στη γη. Ο Ιησούς ανέθεσε σε έναν ισχυρό άγγελο να κατέλθει και να προειδοποιήσει τους κατοίκους της γης να ετοιμασθούν για τη δεύτερη εμφάνισή Του. Καθώς ο άγγελος έφευγε από την παρουσία του Ιησού στον ουρανό, ένα υπερβολικά λαμπρό και ένδοξο φως προπορευόταν αυτού. Μου ελέχθη ότι η αποστολή του ήταν να φωτίσει τη γη με τη δόξα του και να προειδοποιήσει τον άνθρωπο για την επερχόμενη οργή του Θεού. Πλήθη έλαβαν το φως. Μερικοί από αυτούς φαίνονταν να είναι πολύ κατανυκτικοί, ενώ άλλοι ήσαν χαρούμενοι και εκστατικοί. Όλοι όσοι έλαβαν το φως έστρεψαν τα πρόσωπά τους προς τον ουρανό και εδόξασαν τον Θεό. Αν και εχέτο επάνω σε όλους, μερικοί απλώς ήλθαν υπό την επίδρασή του, αλλά δεν το δέχθηκαν εγκάρδια. Πολλοί εγέμισαν με μεγάλη οργή. Λειτουργοί και λαός ενώθηκαν με τους φαύλους και αντιστάθηκαν σθεναρά στο φως που εξέχεε ο ισχυρός άγγελος. Αλλά όλοι όσοι το έλαβαν απεσύρθησαν από τον κόσμο και ήσαν στενά ενωμένοι μεταξύ τους.»

«Ο Σατανάς και οι άγγελοί του ήσαν δραστηρίως απησχολημένοι, επιζητούντες να αποσπάσουν τη διάνοια όσο το δυνατόν περισσότερων από το φως. Η ομάδα που το απέρριψε αφέθηκε στο σκότος. Είδα τον άγγελο του Θεού να παρακολουθεί με το βαθύτερο ενδιαφέρον τον λαό Του που Τον ομολογούσε, ώστε να καταγράψει τον χαρακτήρα που ανέπτυσαν καθώς τους παρουσιαζόταν το μήνυμα ουρανίου προελεύσεως. Και καθώς πάρα πολλοί από εκείνους που ομολογούσαν αγάπη προς τον Ιησού αποστρέφονταν το ουράνιο μήνυμα με

περιφρόνηση, χλευασμό και μίσος, ένας άγγελος, έχοντας στα χέρια του έναν κύλινδρο, κατέγραφε το αισχρό αυτό πρακτικό. Όλος ο ουρανός εγέμισε αγανάκτηση, επειδή ο Ιησούς ετυγχάνετο τέτοιας περιφρονήσεως από τους ομολογουμένους ακολούθους Του.» Early Writings, 245, 246.

Στο χωρίο, ο πρώτος άγγελος του δέκατου τετάρτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως είχε «εξουσιοδοτηθεί» «να κατέλθει και να προειδοποιήσει τους κατοίκους της γης να προετοιμασθούν για τη δεύτερη εμφάνισή Του», πράγμα που αποτελεί το ίδιο ακριβώς έργο με εκείνο του αγγέλου του δέκατου όγδοου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως. Η αποστολή του πρώτου αγγέλου ήταν «να φωτίσει τη γη με τη δόξα του και να προειδοποιήσει τον άνθρωπο για την επερχόμενη οργή του Θεού», πράγμα που είναι εκ νέου η αποστολή του αγγέλου του δέκατου όγδοου κεφαλαίου. Εκείνοι που δέχθηκαν το μήνυμα «δόξασαν τον Θεό», και εκείνοι που απέρριψαν το μήνυμα «αφέθηκαν σε απόλυτο σκότος».

Ο Δανιήλ και οι τρεις άξιοι επέλεξαν να τραφούν με την ουράνια διαίτα, ενώ η άλλη ομάδα έφαγε τη διαίτα της Βαβυλώνας. Στο τέλος της «οπτικής δοκιμασίας» των δέκα ημερών, ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του δόξασαν τον Θεό, καθώς οι όψεις τους ήταν ορατάς παχύτερες και ωραιότερες από εκείνων που έτρωγαν τη διαίτα της Βαβυλώνας. Το μήνυμα του πρώτου αγγέλου του δέκατου τετάρτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης αντιπροσωπεύει και τις τρεις δοκιμασίες μέσα στον προσδιορισμό του αιωνίου ευαγγελίου. Η πρώτη δοκιμασία είναι να φοβηθεί κανείς τον Θεό, η δεύτερη είναι να Του δώσει δόξα, και η τρίτη δοκιμασία είναι όταν φθάνει η ώρα της κρίσεως. Εκείνοι που πήραν το μικρό βιβλίο από το χέρι του πρώτου αγγέλου και το έφαγαν, όπως παριστάνεται από τον Ιωάννη στο δέκατο κεφάλαιο, δόξασαν τον Θεό κατά τη δεύτερη δοκιμασία, και τότε προετοιμάστηκαν να εισέλθουν στην κρίση του Ναβουχοδονόσορ. Γραμμή επί γραμμής, η πρώτη δοκιμασία στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 ήταν να φαγωθεί το μικρό βιβλίο που βρισκόταν στο χέρι του ισχυρού αγγέλου. Εκείνη η δοκιμασία εισήγαγε την επόμενη δοκιμασία, κατά την οποία επρόκειτο να φανερωθούν δύο τάξεις προσκυνητών ενόψει της τρίτης και τελικής λυδίας λίθου δοκιμασίας, η οποία απλώς κατέδειξε είτε έναν δοξασμένο χαρακτήρα είτε έναν χαρακτήρα γεμάτο σκότος.

Ο καιρός της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων είναι η ιστορία από την 11η Σεπτεμβρίου 2001 έως τον προσεχή νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Μέσα σε αυτή την ιστορία, η παραβολή των δέκα παρθένων θα επαναληφθεί και θα εκπληρωθεί κατά γράμμα μέχρι και την τελευταία λεπτομέρεια. Το γεγονός αυτό, λοιπόν, προσδιορίζει ότι και η προφητική ιστορία του Αββακούμ 2 θα επαναληφθεί και θα εκπληρωθεί κατά γράμμα μέχρι και την τελευταία λεπτομέρεια. Σημαίνει επίσης ότι η περίοδος της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων είναι η περίοδος κατά την οποία η επίδραση κάθε προφητικού οράματος επαναλαμβάνεται και εκπληρώνεται κατά γράμμα μέχρι και την τελευταία λεπτομέρεια.

Το εδάφιο σαράντα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ αποσφραγίστηκε στον καιρό του τέλους, το 1989. Το εδάφιο αρχίζει με τον καιρό του τέλους το 1798 και καταλήγει επισημαίνοντας τον καιρό του τέλους το 1989. Γραμμή επί γραμμής, ο καιρός του τέλους το 1798 ευθυγραμμίζεται με τον καιρό του τέλους το 1989. Η ιστορία του εδαφίου σαράντα, η οποία αρχίζει το 1798 και συνεχίζεται έως τον νόμο της Κυριακής στο εδάφιο σαράντα ένα,

αντιπροσωπεύει την ιστορία του θηρίου της γης (των Ηνωμένων Πολιτειών) ως της έκτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας. Τα δύο κέρατα του θηρίου της γης, ο Ρεπουμπλικανισμός και ο Προτεσταντισμός, αντιπροσωπεύονται από τους δύο καιρούς του τέλους.

Κατά τον καιρό του σφραγίσματος των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, το προτεσταντικό κέρασ θα παραγάγει δύο τάξεις προσκυνητών κατά τη δεύτερη δοκιμασία από τις τρεις δοκιμασίες μέσα σε εκείνη τη χρονική περίοδο. Η μία τάξη θα έχει αναπτύξει την εικόνα του Χριστού, και η άλλη τάξη θα έχει αναπτύξει την εικόνα του θηρίου. Κατά την περίοδο εκείνης της δοκιμασίας, το Ρεπουμπλικανικό κέρασ θα ενωθεί με το αποστατημένο προτεσταντικό κέρασ και θα σχηματίσει μια εικόνα του θηρίου, καθώς τότε οι προτεσταντικές εκκλησίες θα αναλάβουν τον έλεγχο της πολιτικής κυβερνήσεως. Εκείνη η χρονική περίοδος παριστάνεται από κάθε όραμα στον Λόγο του Θεού, διότι εδώ είναι όπου «τα βιβλία της Βίβλου, συναντώνται και τελειώνουν».

Η δεύτερη δοκιμασία σε εκείνη την ιστορία είναι η δοκιμασία της εικόνας του θηρίου, τόσο εσωτερικά για τις παρθένες, όσο και εξωτερικά για τους πολιτικούς των δύο αντίπαλων πολιτικών κομμάτων. Εκείνη η δοκιμασία είναι η δοκιμασία την οποία πρέπει να περάσουμε «προτού κλείσει η δοκιμαστική περίοδος» με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Εκείνη η δοκιμασία είναι η δοκιμασία που περνούμε «προτού σφραγισθούμε». Εκείνη η δοκιμασία είναι η δοκιμασία κατά την οποία «η αιώνια μοίρα μας θα αποφασιστεί».

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Άλλος ισχυρός άγγελος έξουσιοδοτήθηκε να καταβή εις την γην. Ο Ίησους έθεσε στο χέρι του ένα γραπτό, και καθώς ερχόταν εις την γην, έκραξε· “Έπεσεν, έπεσεν ή Βαβυλών.” Έπειτα είδα τους απογοητευμένους να ύψώνουν πάλιν τους οφθαλμούς τους προς τον ουρανόν, ατενίζοντας με πίστι και έλπίδα την εμφάνισιν του Κυρίου των. Άλλα πολλοί έμοιαζαν να παραμένουν σε μία ανόητη κατάσταση, ως εάν έκοιμώντο· όμως μπορούσα να διακρίνω στα πρόσωπά τους το ίχνος βαθείας λύπης. Οί απογοητευμένοι είδαν από τας Γραφάς ότι εύρίσκονταν στον καιρόν της άναμονής και ότι έπρεπε με ύπομονή να περιμένουν την έκπλήρωσιν του οράματος. Τα ίδια τεκμήρια που τους οδήγησαν να προσδοκούν τον Κύριόν των το 1843, τους οδήγησαν να Τόν άναμένουν το 1844. Όμως είδα ότι ή πλειονότης δέν διέθετε εκείνη την ενέργεια που χαρακτήριζε την πίστι τους το 1843. Η άπογοήτευσίς τους είχε καταβάλει την πίστι τους...»

«Καθώς η διακονία του Ιησού ολοκληρωνόταν στα άγια, και Εκείνος εισήλθε στα άγια των αγίων και στάθηκε ενώπιον της κιβωτού που περιείχε τον νόμο του Θεού, απέστειλε έναν άλλον ισχυρόν άγγελο με ένα τρίτο μήνυμα προς τον κόσμο. Ένας πάπυρος ετέθη στο χέρι του αγγέλου, και καθώς κατέβαινε στη γη με δύναμη και μεγαλοπρέπεια, διακήρυττε μια φοβερή προειδοποίηση, με την πιο τρομερή απειλή που μεταφέρθηκε ποτέ στον άνθρωπο. Το μήνυμα αυτό είχε σκοπό να θέσει τα τέκνα του Θεού σε επιφυλακή, δείχνοντάς τους την ώρα του πειρασμού και της αγωνίας που ήταν μπροστά τους. Είπε ο άγγελος: “Θα φερθούν σε στενή σύγκρουση με το θηρίο και την εικόνα του. Η μόνη τους ελπίδα για αιώνια ζωή είναι να παραμείνουν σταθεροί. Αν και η ζωή τους διακυβεύεται, πρέπει να κρατήσουν σταθερά την αλήθεια.” Ο τρίτος άγγελος κλείνει το μήνυμά του ως εξής: “Εδώ είναι η υπομονή των αγίων· εδώ είναι εκείνοι που τηρούν τις εντολές του Θεού και την πίστη του Ιησού.” Καθώς

επαναλάμβανε αυτά τα λόγια, έδειξε προς το ουράνιο αγιαστήριο. Η διάνοια όλων όσοι δέχονται αυτό το μήνυμα στρέφεται προς τα άγια των αγίων, όπου ο Ιησούς στέκεται ενώπιον της κιβωτού, ασκώντας την τελική Του μεσιτεία για όλους εκείνους για τους οποίους το έλεος ακόμη παραμένει και για εκείνους που, από άγνοια, παρέβησαν τον νόμο του Θεού. Η εξιλέωση αυτή γίνεται τόσο για τους δικαίους νεκρούς όσο και για τους δικαίους ζωντανούς. Περιλαμβάνει όλους όσοι πέθαναν εμπιστευόμενοι στον Χριστό, αλλά οι οποίοι, επειδή δεν είχαν λάβει το φως σχετικά με τις εντολές του Θεού, είχαν αμαρτήσσει από άγνοια παραβαίνοντας τις διατάξεις του.» Early Writings, 245, 255.